

1a

99/96-L
upisat 4
b)

Knjig Ljubica
Kraljević
25.1.1995.

Z A P I S N I K

Gradjanin, Harbaš Eniz, rođen 10.5.1967. godine u velikoj Daljegošti opština Srebrenica, od oca Ahma i majke Rahime dev. Ljeskovica, Muslimanina, državljanin BiH, po zanimanju mačinski tehničar, bez zaposlenja, oženjen, otac dvoje dece, stalno nastanjen u mestu rodjenja do početka rata, a potom izbeglica u Žepi je dana 25.1.1995. godine ovlašćenom službi nom licu u smislu člana 151 stav 2 ZKP dao slijedeću:

I Z J A V U

Početkom maja meseca 1992 godine u selo Veliku Daljegoštu zajedno sa grupa od sedam osam Srba iz susednih sela Kostolomeca i Srvice, zakazali zbor i na zboru rekli da je došla naredba od regionalnog srpskog rukovodstva da predamo oružje koje imamo i da se moremo odati iseliti na teritorije oko Tuzle. Meštani nisu prihvatali tu ponudu i 14.5.1992. god meštani sela Daljegošta su prebačeni u prihvatni centar "Crvenog krsta" u Užicu. Ja nisam verovao da će nas deportovati već pobiti i zajedno sa Kabišićem i Karićem sadom sam pobegao prema Srebrenici i zaustavili smo se u selu Šljivici koje je u to vreme bilo pod muslimanskim kontrolom. Pre mene su pobegli Nekić Zekerijah, Habaš Admir i Karić Sašik Iko. U Šljivici sam se zadržao do kraja jula odnosno početak avgusta kada su me mobilisali kao vojnika koji će obavljati stražarske dužnosti u jedinici koja je držala položaje u selu Miholjevini na koti Biljeg. Stražarsku službu sam obavljao 24 časa u toku jedne sedmice. Šljivicka jedinica je brojala oko 100 ljudi od kojih je oko trideset bilo naružan o i komandant te jedinice je bio Šefik Mandjić koji je pred kraj 1992 godine poginuo u borbama u Radivojevićima. Te jedinica na Biljegu je takođe brojala oko 100 ljudi i to nas sedamdeset koji smo mobilisani i koji nismo nosili oružje sem na straži i trideset tak koji su stalno nosili oružje i koji su isli u akcije u srpska sela. Komandant moje jedinice je bio Tihić Sabrija, a posle njega je došao Tihić Ahmo. Ahmo je sa aktivnim vojnicima preduzimao akcije na srpska sela zajedno sa drugim jedinicama, jedinicom koja je držala položaje na Krešljivodi, na Osmači, Bočeviće, Lješkoviku, Potočarima, Surčeskoj, kao i jedinica iz Šrebrenice, a koja je dolazila da učešće u tim akcijama. Komandant jedinice ne znači je bio izvesni "Duda", jedinice ne Bočeviće Hazim, Lješkoviku. Ne znači N. po činu potporučnik, Surčeskoj Turšunović Zulfo zvan "Tursun", komandant jedinice iz Srebrenice i Potočara je bio Nasar Crnić. Te jedinice su napadale sela: Blaći, Kostolomci, Klekovići, Krnići, Faković Skelane, Kravice, Podravje, Brčane, Pribujeviće. Odluke u napadu na ovu sela donosili su komandanti u Srebrenici. Sva sela osim Skele na su popaljena i opljačkana i ubijen je veliki broj civila mahom starih ljudi i žena.

Pripadnici jedinice Tihic Ahma, koji su išli u akcije na srpska sela, a za koje ja znam su:
Karić Zur ijet iz Krnjica, lično je pričao da je ubijao civile, "Tihic Husein iz Skelana, za koga sam isto čuo da je ubijao civile, Tihic Sabrija, iz Skelana, zamenik komandira voda, Tihic Deut, komandir Vode, Omerović Hakija iz Krnjica komandir desetine, Mireša N. iz Skelana, komandir desetine, Fahriz iz Skelana, komandir desetine, Ljeskovica Bahrudin, iz Lješća, Tihic Zahir iz Skelana, Harbaš Seban iz Večiće, Lješkovica Vahidin iz Lješća, Ljeskovica Sefedin iz Lješća, Šemsudin N., zvani "Semso" iz Miholjevine, star oko 32,33 godine, Tihic Ismet iz Skelana, Mahmut N. iz Jagonje star oko 45-50 godina, Zijad N. sa područja Bratunca koga je rat zatekao u Tuzli i iz Tuzle je došao naoružan u uniformi, Zis N. takođe sa područja Bratunca koga je rat kao i Zijada rat zatekao u Tuzli odakle je došao naoružan i u uniformi, Zonjo F. iz Lješća star oko 40 godina, Haris N. iz Miholjevine star oko 30 godine, koga je rat zatekao u Tuzli odakle je došao naoružan i u uniformi, Elvir iz Ženjeva koji je u Miholjevinu došao iz Tuzle naoružan i u uniformi, Mustafa Tihic iz Skelana, N.N. zvani "Roks" iz Skelana, star oko 34-35 godina, Samir N. iz Skelana, koj ej došao iz Tuzle gde ga je zatekao rat. Došao je naoružan i u uniformi, Tihic Sabahudin iz Skelana. Komandant muslimanske vojske u Srebrenici je Naser Orić za koga sam čuo da je pre rata bio pripadnik SUP-e u Beogradu i jedno vreme u Bratuncu. On oko sebe ima oko 100 ljudi nevodno specijalno obučenih koji se nazivaju "Naserovci". Naserov zamennik je Tursunović Zulfo zvani "Tursun", koji oko sebe takođe ima svoju grupu kao i Naser. Zulfo je pre rata sudjen za ubistvo. Ibrahim Mandžić zvani "Mki" je Naserov zamennik u jedinici koja drži položaje na potočarima. Svi položaji oko Srebrenice sade se drže tajno zbog unprofora. Smeđo Mandžić učesnik akcije protiv Srba. Kemal N. zvani "Ke mo" se Pale učestvovao u akcijama protiv Srba, Bilić N. iz Potočnje star oko 30 godina, Mirza N. iz Voljevice star oko 30 godina, jedno vreme je bio komandir milicije u Srebrenici u periodu od oktobra 1992 do februara 1993. godine. Za njega sam čuo da se hvalio da je ubio dosta Srba. N.N. zvani "Mili" iz Voljevice star oko 27-28 godina. Za njega sam čuo da se hvalio da je ubio 20-30 Srba. Priča se da je u selu Loznička reka ~~ubio~~ ubio dva brata, a njihove žene zaklao. Od ljudi ze koje sam čuo da su ubijali Srbe je i Nurom N. iz Krivača star oko 35 godina, a naleti se u jedinici Avda Pala iz Žepa, koji se hvalio da je ubio mnogo Srba i zaklao jednu staricu u nekom selu oko Višegrada.

Zapisnik sam pročito i u celosti ga priznjam za svoj i potpisujem.

IZJAVU DAO

Harbaš Seban
(Harbaš Seban)

IZJAVU UZEO

M. Kradić
(Milan Kradić)
R. Kosanović
(Ranko Kosanović)